

Setmanari de Banyolas

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

A Banyolas: 1'00 pta. trimestre.
 A fora: 1'25 »
 Número solt: 10 cèntims.

Periòdich d'acció catòlica

Redacció y Administració:
 Carrer de Girona, Número 6 A

Banyolas, 28 d'Agost de 1910

Anuncis y comunicats á preus convencionals
 No's tornan els originals

Observacions sobre

'l mercat d'allis

Fou molt atinat el pensament concebut per l'Ajuntament d'aquesta pintoresca vila, de celebrat un mercat destinat á un dels productes que ab més intensitat se conreuan, tant en el terme de Banyolas, com en les poblacions de la rodalia, com es el dels allis. L'esmero ab que's prepara la terra per obtenir el fruit, fa que aquest sia abundant; y lo poch que la empobreix en proporció al valor d'aqueix, fan esperá que 's continuarà destinant gran estensió á tant remuneradora producció. Y la manera com saben arreglarlos nostres simpátiques pageses, pera presentarlos al comer, en elegants forchs, degudament clasificades les *cabesses* segons sa magnitud y valor, unit al estima que mereixen, generalment, per condiment, també fa esperar que continuarán mereixent l'apreci del consumidor.

Entretant, el resultat del nou mercat, ha coronat els esforços y bon acort del Ajuntament encaminats á fomentar els interessos dels seus administrats; per quin motiu ens complauhem en tributarli la més coral felicitació, al mateix temps que 'ns alegrém de que 'l producte trobi un augment de benefici, que al ensemps repercutirá als demés habitants de la vila y sa comarca.

Are lo que interessa perque 'l bon éxit obtingut no sigui passatger, es saber vendre oportunament, lo que l'experiencia ens ha ensenyat que, generalment, no es tant comú entre els pagesos com el saber produhir, lo que motiva 'l principal objecte d'aquestes observacions. En proba de lo que sostenim citarem dos casos; entre molts altres ocorreguts en nostre provincia. Fa poch anys en una comarca productora de rahims se presen-

tá una companyia, si mal no recordo Alemanya, pera comprarne y fer vi en gran escala contant ab el preu dominant y valor dels rahims; y al sol fét de ferse pública la séva presencia y plan que portaven, foren tants els vinyataires que 's retragueren de vendre, y tals les exigencies esperant grans preus, que la companyia en qüestió se vegé en la impossibilitat de fe 'l séu negoci, marxantse á un altre comarca més coneixedora dels seus propis interessos, y menos exigent. Ab aital manera d'obrar, perderen l'ocasió de adinerar moderadament els rahims que regularment s'hauria repetit en anys següents. En altre comarca se presentá una comissió compradora d'animals de peu rodó; generalizada la noticia, els que tenian els animals sollicitats entengueren que farien milló negoci exigint molt més preu del que antes pretenian, y la comissió, naturalment, en vista d'aixó s'en torna sense fér les compres projectades. Aquets no son casos aislats, sinó freqüents que desitjaríam no véurels repetits aquí.

Probablement tornarán á presentarse els compradors que han vingut atrets per el nou mercat; y tal vegada d'altres; més debém compendre que no venen per fer-nos un favor, sinó per fer un negoci; per lo tant, han de comprarlos á menos preu del que 'n pagan als tractants que'ls han comprat als culliters, car es per ells molt més cómodo y menos entretingut tractar ab poch revenedors, que ab molts productors; poden donarne més del que 'n pagan els revenedors y menos del preu á que 'ls hi cedeixen aquestos; es dir: que benefici obtingut pels intermediaris ha 'l de distribuirse entre 'l culliter y 'l gran comprador: aixó es lo més llógich y natural.

Are lo que interessa al productor es coneixer el valor en els grans mercats que determinan el preu mundial, aixís com el preu en els punts ahont son

transportats; y, tenint en compte els gastos de conducció y demés, sens oblidar el benefici del tractant, pot demanar un preu sens exageració en més, ni en menos, que posan en ridícul al venedor. Tal vegada algún observi que no té medis de sabé 'l preu que citém; aixó que generalment no está al alcans individual, fa necessari acudir á la colectivitat, d'aquí la perentoria necessitat de la associació. Afortunadament, aquí ja la tenim en plena activitat y bon desitj; sols falta fomentarla y apoyarla per tots els interessats. Si aquesta es potentia, no sols ens tindrà al corrent dels preus mundials, sino que ab relativa facilitat pot posar als culliters associats, en relació ab els mercats consumidors, sempre que les ofertes dels tractants no guardin relació ab els preus generals. D'aquesta manera 'ns apar podria ferse profitós y permanent el mercat dels allis, contribuint á fomentar el benestar y riquesa d'aquesta comarca productora.

Convencuts de nostre insuficiencia veurém ab molt gust que els més inteligents aportin llurs observacions, y senyalin nostres faltes, en la seguretat de que no sols no han de molestarnos, sino que veurém ab molt gust que tots cerquem el camí més dret per obtindre 'l major grau de prosperitat pública.

JOSEPH ANGLADA.

Vilert y Agost de 1910.

Alevinaje de los salmónidos

El alevinaje propiamente dicho ó sea la cria de los peces en sus primeras edades, empieza una vez la *vesícula umbilical* se ha reabsorbido. Es el momento ó período más delicado y difícil de Piscicultura artificial.

No todos los piscicultores están conformes y contestes acerca la edad que deben tener los

alevines (1) para ser lanzados con provecho en las aguas libres. Mientras unos son decididos partidarios de que los pequeños peces deben lanzarse tan luego como la *vesícula umbilical* se ha reabsorbido y por consiguiénte el alevín no ha probado otro alimento que el proporcionado por dicha visícula (*vitellus*); otros por el contrario sostienen que los alevines deben tener una longitud vigor y energía suficientes para salvarse de los numerosos enemigos en su nuevo medio. Nosotros que somos partidarios de este último procedimiento, entendemos, a imismo, que también puede practicarse el primero, mientras se tomen las debidas precauciones, estableciendo un tercer procedimiento que podríamos llamar *mixto*.

El alevín que por el peso de la *vesícula umbilical* y por la imperfección de sus aletas, permanece casi constantemente acostado sobre uno de los lados, adquiere poco á poco agilidad en sus movimientos á medida que se verifica la reabsorción de aquel saco nutritivo. La actitud de estos movimientos, nos servirán de guía para indicarnos el momento preciso que debemos alimentar á los jóvenes pececillos ó alevines. Efectivamente tan pronto que se vigorizan y disminuye la *vesícula umbilical* en su volumen, los órganos notatorios se acercan á las formas adultas y entonces el alevín se vuelve más movedido. A intervalos aun permanece acostado en el fondo del recipiente, pero con frecuencia alévase hasta la superficie, esforzándose poco á poco para nadar. Manteniendo la cabeza hácia la corriente, como lo hacen los peces de más edad, revoltean en masa líquida, indicando que el hombre se despierta en ellos y que el *vitellus* que contenía la *vesícula umbilical* está agotado.

Si se tiene la intención de echarlos á la corriente de agua, esta es la ocasión más propicia para verificar la operación con probabilidades de éxito. Una agua de diez á doce grados es generalmente bastante rica en seres microscópicos de todas clases para que puedan alimentarse los alevines.

Pero si se prefiere conservarlos en cautividad durante cierto tiempo, es preciso empezar alimentándolos artificialmente sin esperar que el volumen del saco vitelino haya desaparecido por completo.

Las condiciones que requieren los alevines

(1) Con este nombre indicamos los peces en su período de acrecimiento.

y las más favorables para su perfecto desarrollo son:

- 1.º Agua muy limpia y bien oxigenada.
- 2.º Temperatura media de 10 á 12 grados centígrados.
- 3.º Renovación abundante con la menor corriente posible.
- 4.º Oscuridad. y
- 5.º Tenerlos al abrigo de sus innumerables enemigos.

Conviene aumentar el ingreso de agua en los receptáculos á medida de los alevines se desarrollan porque su respiración es más activa cuantos mayores son: de manera que puede calcularse que son necesarios una alimentación de agua de dos litros por minuto por cada millar de pececillos.

Durante el periodo de la reabsorción de la vasícula los alevines deben entretenerse en completa oscuridad, pero una vez desaparecida pueden dejarse los receptáculos la mitad cubiertos y la otra mitad libre, al objeto de que los alevines puedan disfrutar á su gusto de una ú otra cosa.

Muchos piscicultores creen necesario proporcionar á los alevines abrigos ó refugios, que si es verdad que los adoptan facilmente, huyendo de la luz, no lo es menos que su práctica resulta pernicioso por muchos conceptos. En primer lugar, dichos utensilios colocados en los recipientes disminuyen la corriente y la aereación del agua: el alevín no disfrutando de estas dos valiosas condiciones, tarda en desarrollarse y la debilidad apoderándose de su organismo se traduce prontamente en raquitismo del que dificilmente se repone. Por otra parte los mencionados abrigos ó refugios que generalmente consisten en tejas ó objetos de tierra cocida hechos esprofesc, tienen la desventaja de que los alevines se esconden de la vista del piscicultor, cuando precisamente éste debe constantemente estar vigilando la población piscícola que vive en sus receptáculos.

Desde muy jóvenes, los alevines empiezan á reunirse en los ángulos de los receptáculos y en capas superpuestas. Un millar de estos pececillos así reunidos ocupan solamente algunos centímetros cuadrados; lo que parece que pueden perjudicarse mutuamente. Más nada de eso sucede. Si los examinamos detenidamente podremos observar que todos los agrupados en la misma dirección mueven sus diminutas aletas pectorales con gran rapidez, resultando que los que se hallan en las capas interiores del grupo son los que más disfrutan de agua aereada. Esta costumbre de agruparse cuanto más se prolonga resulta más beneficiosa, siendo un signo de vigor y excelente salud. Los que, por el contrario la pierden pronto, separándose de los otros para diseminarse ó dirigirse preferentemente hácia el sitio del receptáculo por donde se efectúa la salida del agua, generalmente, son alevines procedentes de huevos mal fecundados ó puestos á incubar en condiciones defectuosas ó oriundos de reproductores demasiado jóvenes.

Abundan entre los alevines de primera edad, verdaderas monstruosidades: pececillos con dos cabezas ó con dos colas; otros con un solo ojo ó ejemplares pegados por los costados, etc., etc. Es inútil conservar estos monstruos que raras veces sobreviven después de reabsorbida la vesícula umbilical. Otros que principian á comer y se les vé que en lugar de desarrollarse, disminuyen diariamente de volumen, lo que indica anomalías en su aparato digestivo.

Todos los alevines mal conformados deben retirarse inmediatamente de los viveros, dejando únicamente los bien equilibrados y constituidos que se desarrollarán de una manera regular y rápida.

FRANCISCO DE A. DARDER.

L' hereu

¡Qué llest esmola l'eina
l' hereu del más Major;
tan fresch no 'n cerquen d' altra
seguint aquell contorn;
quan tomba la vesprada
á rébrel surt tothom;
els mossos y mainada
demánanli cançons:
y l' avi rondallaire
segut á vora 'l foch
li signa que s' apropi
qu' escolti silenciós
les gestes senyalades,
d' antigues tradicions.
La falç a la ma esquerra,
la dreta sobre 'l cor,
l' hereu medita y calla,
sos ulls miran l' escón,
s' enlairan á les vigues,
s' abaxan fins al foch,
y quan retreu 'l jayo
sos ulls negats en plor,
les guerres dels francesos
l' inich Napoleó,
l' hereu esmola l' eina

l' estreny dessobre 'l cor,
y diu á Catalunya
sentintla ben aprop:
—Soch fill d'aquexes serres;
so hereu del mas Major;
y ho soch també joh Marel,
del teu heróich valor;
ja l' eina está amanida;
com sega lo blat ros,
aixís que 'l crit ressoni
quan cerca udoli 'l llop,
també sabrá segarne
lo cap de molts traidors.

Es jove y atractívol
l' hereu del mas Major;
es d' ánima senzilla
com tramontana es fort,
festeja á les pagedes
y 's lleva abans que 'l sol.
Fervent á cada testa
de la campana 't toth,
á oir la santa Missa
hi enmena 'l pas airós,
trencant roses boscanes
que lliga en gemat pom,
per ferne dolça ofrena
quan sia de retorn,
á la gentil nineta
d' uil blau y cabell ros,
per quina cada albada
destrena 'l cant millor,
bell ángel d'ignocencia
regina de son car.

Es tipo d' honradesa
l' hereu del mas Major,
de dret cap á la teina
duent l'axada 'l coll;
es d'ánima creyenta,
com tramontana es fort;
festeja á les pagedes
y 's lleva abans que 'l sol.

FRANCISCA DE P. ANDREU.

Mataró, 1909.

De la mendicitat pública

En tots els temps y en tots els pobles, la humanitat apareix dividida en dos classes d'individuus: uns que, degut al propi treball ó al dels seus antecessors, tenen lo suficient pera satisfer les seves necessitats essencials; y uns altres, que no disposen de medis pera satisferles; uns que viuen de recursos propis, y altres que sols poden viure gracies als auxilis dels seus semblants. Diferentes son les causes que poden portar al trist estat en que 's trovan els últims y d'aquí que la probresa ó indigencia hagi sigut diversament calificada en atenció á la seva causa origionaria.

Totes les miseries depertan naturalment en el cor de l'home, un sentiment de commiseració envers als infortunats que d' elles son víctimes; pro no totes el despertan y fan sentir ab la mateixa intensitat.

Quant contemplém á un d'aqueixos sers qu'han caigut en les garres de la miseria, per la seva ociositat ó vagabunderia, ó per els seus vicis, el compadim certament; pro quant el que 's presenta á la nostre contemplació, es un desgraciat abatut per l'infortuni, miserable no per culpa de la seva vituperable conducta, sino per haberlo portat á la indigencia la falta de treball, les excessives cargues de familia, les enfermetats, la vellesa ó qualsevol altre de les moltes miseris inherents á la fible naturalesa humana, el compadim molt y molt més.

Multitud d' institucions benéfiques y socials, nascudes la major part al escalt de les idees cristianes, han sigut y son les encarregades d'atenuar els tristos efectes de la deplorable condició de tants infortunats.

En els nostres temps, lluny de disminuir aquestos, ab els avenços de la humanitat en tots els ordres de la vida, augmentan pahorosament. De una part la confiscació dels bens eclesiástichs y la incautació per part de l' Estat dels bens perteneixents als establiments de beneficencia, ab la consegüent secularisació d' aquesta importantíssima funció social; y de l' altre, les cada dia creixents necessitats de la vida moderna, l' augment de la població obrera, les crisis industrials, juntament ab moltes altres causes, han produhit la llaga del *pauperisme*, que cada día pren nou increment en la societat de nostres dies.

Una de tantes formes en que s' exteriorisa aquest desenrotlló del *pauperisme*, es la de la mendicitat pública, á la que subvé la caritat particular. Aquesta beneficencia, exercida envers els mendicants publichs, que cada dia adquireix més importancia, perque cada día augmenta el seu número, no obstant y ser molt recomanable, deixa molt que desitjar per quant moltes vegades no compleix pas els fins de la caritat.

Y es que no basta donar; es precís sapiguer donar. Aquí de la distinció que feya notar entre els pobres. Certament que 'n la práctica 's fa á vegades difícil distingir entre uns y altres, pro aixó no excusa de posar gran cuidado en saber á qui s' entregan les limosnes. Cal tenir sempre en compte, que com diu un notable escriptor, «els cinch céntims que 's donan á un fals pobre, son cinch céntims robats á un verader desgraciat» y que la caritat no deu jamay servir pera el foment dels vicis, ni pera mantenir vagabons y vividors.

D'aquí qu' es generalment reconegut que la caritat que 's fa en metálich als captaires en la vía pública, no ofereix cap garantia, totavegada pua ben sovint s' emplea per aquells, en fins ben diferents dels que devria dedicarse.

Per aixó fan molt bé totes aquestes poblacions qu' avuy treballan pera extingir aquesta plaga de la mendicitat pública, encobridora ab freqüencia de vagabonderia y degradació.

Aixís ho ha entés també el digne Ajuntament d' aquesta vila y ab ell totes les entitats qu' unánimement han secundat la seva iniciativa encaminada á prohibir la mendicitat pública, organisant en substitució de la mateixa una obra benéfica que, valentse dels fondos que s' esperan d' una suscripció popular, regularisi la seva distribució entre els verdaders pobres y sobre tot entre els de Banyolas, pro no en metálich, sino en especie, al objecte d' evitar tota classe de possibles abusos.

Ab aquesta reforma, hi guanyarán els verdaders necessitats, pro hi perderán tota aquesta colla de captaires forasters, entre els que hi abundan els que de la mendicitat en fan un ofici.

Crech qu' es qüestió d' honor pera els banyolins, el fer qu' aquest projecte prosperi y arrivi á tenir realitat.

JOCOPE.

Utilitat de la perdiu a l' Agricultura

La perdiu no es solament agradable al gourmet y al cassador, sino que es encara molt més útil á l' agricultura.

Ultimament en una cassera, una d' aquestes aus va rebre un tret que va destrossarli el pap ple d' aliment, qu' examinat detingudament, mostrá tenir una gran cantitat de llevors de males herbes y insectes perjudicials. Si 's té en compte la gran cantitat de perdius que poblan los nostres camps y sopusant que la mitat de son aliment consisteix en insectes, se pot facilmente donarse compte del gran benefici qu' aquets animals prestan a l' agricultura.

Els pochos grans de blat y de cibada, etc. que les perdius menjen no perjudiquen, perque com la major part d' aquets grans han quedat a la superficie de la terra, tampoc germanirian y els que troven en els rostolls son perduts igualment; pel contrari la perdiu may toca els grans en les espigues, el quals son el privilegi d' altres aucells.

Seria de desitjar que 'ls serveis prestats per aquets modestos habitants dels nostres camps, fossin millor apreciats y que 'ls agricultors els hi donguessin major protecció en lloc de destruir els nius de perdius per ignorancia.

Aquestes aus, per altre part, servexen als interessos dels agricultors tan be com els dels cassadors, y si 'ls primers volguessin pendre en consideració lo qu' acabem de dir, les perdius no tardarian en multiplicarse.

Els cassadors y els pagesos intelijents, farien be en no abusar exageradament en la matansa d' aquets bons amics que més tart els recompensarán, defensant llurs cullites, probant aixís que contrariament a l' especie humana, el reconexement no es una vana paraula.

Notes Municipals

Sessió del dia 25 Agost de 1910

Presideix l' Alcalde Accidental D. Joaquím Hostench, ab assistencia dels Regidors Srs. Malagelada, Perpiñá, Boix, Coll, Laqué, Bofill y Juandó.

Oberta la sessió se doná lectura al acta de l' anterior que es aprobada, ab l' observació del Sr. Perpiñá, de que desitjaria se fes constar el seu disgust per haber acordat l' instalació de la font al Turers, no essent l' aigua de la Font de la Rejoleria.

El Sr. President dona compte de haberse ausentat el Sr. Alsius per més de dos dias.

Igualment dona compte de haber concedit quatre dies de lissencia al Sr. Secretari ab motiu de tenir-se d'ausentar per assumptos particulars.

També participa el nomenament de D. Joan Malagelada de Tinent d'Alcalde Accidental en compliment de la vigent Lley Municipal, manifestant el Sr. Coll, la seva desconformitat per no haber-se verificat en altres ocasions.

Se dona lectura de la Circular del B. O. respecta instruccions sanitaris, acordantse reunir la Junta de Sanitat per que estudihi y prengui les mesures que cregui necessaries.

S'acorda l'adquisició de dos aparatos de desinfecció, mitjantsant l'informe favorable de la Comissió de Governació y Junta de Sanitat.

Se entera al Cabildo de la comunicació del Director del Travia de Palamós y del recibo de haber depositat en el Govern Civil el projecte de un Tranvia á vapor de Girona á n'aquesta vila.

S'acorda inscriurer en el Padró de la Beneficencia Municipal, á la filla de 'n Jaume Calveras y socórrerla segons les seves necessitats.

El Sr. Perpiniá, Concejal encarregat del Sant Hospital, dona compte d'haber rebut de la Junla del mateix un donatiu de mil pessetes.

Se aproba'l manifest respecte la mendicitat y s'autorisa al Sr. Alcalde pera que en representació del Ajuntament el firmi, junt ab els presidents de les Societats.

S'aproba la relació de volumens de terres y valoració d'obres del nou Cementiri, practicades per el senyor Gusiñer, y aprobada per los Contratistes.

A proposta del Sr. Coll s'acorda que la Comissió d'aigües estudihi la manera de construir una cloaca al carrer de la Canal.

El senyor President, posa en coneixement, de que el dilluns vinent se farà la Capta General pel Sant Hospital.

Passan á informe de la Comissió d'Hisenda la liquidació de lo recaudat durant la 2.ª desena del present mes presentada per el senyor Administrador de Consums, que importa la suma de 1341'18 pessetes.

Crónica

Per conduccte de un reverent sacerdot de Casa-Missió s'han entregat mil pessetes al Sant Hospital d'aquesta població, baix la condició de que no 's poden gastar, sinó emplear la seva renta en favor dels malalts. Desde les colum-

nes d'aquest periódich en 's complavem en manifestar el més sincer agrahiment al donador desconegut per son hermós acte, que ha de mereixer l'aprobació de tots els banyolins y en el qual s'agermana la caritat ab la modestia de volguer ocultar el nom.

Hem revut la agradable visita dels periódichs *Ora et Labora*, de Sevilla; *Ciutat Nova*, de Sant Feliu de Guixols y *Catalanitat*, de Gerona; ab els quals establím gustosos el ca-bi.

El día 31 del present mes acaba el plasso voluntari per provehirse de cédulas, com també s'acaba el de cobranza de consums, pels vehins del terme. Recomanem als que estiguin en descobert procurin posarse al corrent per evitarse els corresponents recárechs.

Dimars passat morí cristianament á Besalú, D. Francisco Tremoleda jermá de nostre apreciat suscriptor y amich d'aquesta D. Lluís.

El Depositari dels fondos del Sant Hospital en's prega fem saber á tots els que tinguin comptes pendents de cobro, que 'ls presentin com més aviat millor.

En virtut de la lley de 3 d'Abril últim ha de practicarse el 31 de Desembre próxim vinent el Cens general dels habitants d'Espanya y possessions del Nort y Costa Occidental d'África Rio de Oro y Golfo de Guinea, y avants la formació de la estadística de vivendes, entitats, de població, edificis y alberchs que existeixin en cada Ajuntament, com un dels treballs preparatoris més importants del Cens de població y dit Cens se forma cada deu anys. D'aquí s'ha constituít la Junta per aquest objecte.

Copiem del *Diario de Mataró*:
La edad de la primera Comunió

Las *Actas Apostolicæ Sedis* publican un decreto de la Sagrada Congregación de Sacramentos, fechado el 8 del corriente Agosto y sancionado por el Papa, acerca de la edad de la primera Comunió, consignándose en dicho decreto que el precepto de la Comunió pascual obliga á los niños desde que tienen uso de la razón, ó, lo que es lo mismo, desde la edad de siete años.

Para comulgar por vez primera no es necesario el conocimiento perfecto de la religión y de todos modos la responsabilidad de esta falta de conocimiento, no alcanza á los niños, sino que recae sobre los que tienen el deber de edncarlos, es decir, sobre los padres, los confesores, los maestros y los párrocos.

El Papa dispone que todos los ordinarios den á conocer á los fieles todos los años este documento, traducido al idioma vulgar, cuando se aproxime el tiempo de-

signado para cumplir con la Iglesia. En el documento de que hablamos consígnase que la costumbre contraria, opuesta á la doctrina de la Iglesia de Roma, procede de los errores jansenistas, que consideran á la Eucaristía como un remedio y un socorro concedidos á la fragilidad humana.

El decreto insiste de nuevo sobre la utilidad soberana de la Comunió diaria, tanto para los adultos como para los niños.

El diumenge passat al vespre ocregué una sensible desgracia al nostre amich Jau e Surroca, conegut per Met de Mas Verdaguer.

Al anar aquest á traurer aygua del pou, el seu vehí Joaquím Famada, que desde temps presentava símtoes de perturbació mental, li tirá un tiro ab una escopeta que per sort estava descarregada; pero, no content ab aixó l'agredí ab una forca ocasionantli graves ferides, y de segur l'hauría mort á no esser l'oportú auxili del vehí Salvador Verdaguer y un seu company.

L'agressor pogué esser detingut y posat á disposició del Jutjat.

Molt celebraríam que'l ferit pogués curar prompte, aixís com també recobrar el judici el Joaquím Famada.

Les operacions realisades per la Caid'Estalvis durant la passada setmana son les següents: Imposicions, 1045'50 pesetes; reintegros, 00; llibretes noves, 1.

Per no haver tingut temps de corregir les proves de la crónina, han passat dos equívocacions que, si be suposem que 'ls nostres llegidors ja les haurán corregides, creyém convenient rectificar.

Una d'aquestes aparegué en el número anterior en el que, al comunicar la mort ocreguda á Besalú del pare benedictí que tingué la desgracia de negarse en el riu, se suprimía en l'escrit la paraula *benedicti* resultant estrany el sentit.

Igualment en el número penúltim constava la defunció de la mare del senyor Destrebeqz en lloch de la esposa qu' es la que tingué la desgracia de perdre ultimament dit senyor y amich nostre.

El passat diumenge el carro de un pagés conegut per el Garbo va passar per sobre'l dit gros del peu d'un noy de Planagumá que segons noticies s'ha tingut que empotárseli.

Avuy se celebrarà ab molta solemnitat á la Parroquia la funció que anualment celebra 'l montepio del Cor de María.

Copiem de *El Norte* de Gerona:
«Según cartas recibidas de Puente

de San Miguel y de Madrid, de los señores Fournier y Bofarull, respectivamente, han sido aprobados en Consejo de ministros las subastas de los trozos 2.º y 3.º de la carretera de Faras á San Miguel de Fluviá por lo que tanto se han interesado el Diputado á Cortes por Torroella de Montgrí y nuestro distinguido correligionario el Senador tradicionalista por esta provincia.»

Avuy ha de tenir lloch en el santuari de Ntra. Sra. del Collell el gran aplach de protesta contra la política antirreligiosa del Govern.

Dels pobles de Mieras, San Miquel, Torn, Santa Pau y altres de aquella comarca hi acudirá molta gent y esperem que Banyolas hi enviará també una nutrida representació.

La benemérita «Acció Social Popular» (Volksverein español)—Duch de la Victoria, 12 pral.; apartat, 273; Barcelona) acaba de publicar una Fulla extraordinaria pera el clero titulada «Un capítulo del Kulturkampf», molt á proposit pera les circumstancies actuals, la qual s'envia gratis als sacerdots.

El ministre de Foment ha ordenat á la Quefatura d'Obres Públiques d'aquesta provincia, que siguin remesos al Museo Emporium, per la seva millor conservació, els objectes artístichs y arqueològichs que 's trovin, en els treballs que practican els Enginyers forestals en les Dunas d'Ampurias.

S. A. R. la Infanta Isabel, assistirá á les festes del centenari de Balmes en Vich, representant la familia reyal.

Mercat de Banyolas

Dia 24 d'Agost de 1910

Blat.	de 15'00 á 16'00	ptas. qtra.
Mestall.	» 14'00 á 15'00	» »
Ordi.	» 8'50 á 9'00	» »
Civada.	» 7'50 á 8'00	» »
Blat de moro.	» 12'00 á 13'00	» »
Fabes.	» 12'50 á 13'00	» »
Monjetes.	» 32'00 á 33'00	» »
Fabons.	» 14'00 á 15'00	» »
Vesses.	» 17'00 á 18'00	» »
Llobins.	» 8'00 á 8'50	» »
Mill.	» 14'50 á 15'00	» »
Panís.	» 13'00 á 14'00	» »
Fajol.	» 13'50 á 14'00	» »
Alls.	» 1'00 á 1'50	» forc.
Ous.	» 1'30 á 0'00	» dna.
Oli.	» 14'50 á 15'00	» mallal.

Fábrica de paper "continuo,"

Especialitat en papers colats
para la industria tapera

Joseph Frigola

Banyolas (Borgoña)

TALLER FOTOGRÁFIC

Tiratjes de tarjetes postals al bromuro y esmalt

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES

Francisco Xavier Mateu

BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui'ls desitji, enviant solsament els CLICHÉS.

AMPLIACIONS DE REGALO

De avui a fi de Maig prop-vinet, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artístic encuadrat y corresponent vidre.

CIRILO MASOLIVER

PINTOR Y DORADOR

Colocacio de papers pintats

Valls, 19.—BANYOLAS

XACOLATA

Torrent

CASA FUNDADA EN 1780

Puresa garantida.

Proveïdors de la Reial Casa.

Premiada en distintes Exposicions.

GLASSES ESPECIALS

pera colegis y comunitats religioses.
Especialitat en la fabricació de xacolats fins ab canyella y vainilla

DESPATX CENTRAL

Escribanías, 8.-Banyolas

LA VIOLETA

GARPINTERIA

— DE —

Joseph Romans

Carrer Major — BANYOLAS

FÁBRICA DE CALS HIDRAULICA, GUIX Y CIMENT

— DE —

Vicens Laqué

Banyolas

CICLISTES: Si voleu estar ben servits, en BICICLETES accesoris y tota mena de reparacions, dirigiuvos al conegut ciclista

Joseph Figuls

Especialitat en pneumáticos.

HEAGLE HUTCHINSON.

— BANYOLAS —

Tenda LA CONCEPCIÓ

— Pintures, pince ls, barnissos de totes menes —

JOAN PUJOL

TURERS, 8.—BANYOLAS

Acreditada Fábrica

— DE —

PASTES PERA SOPA

Gran Fábrica de Chocolates

EL LAGO

— DE —

Lluís Tremoleda

CARRER DE GUIMERA.—BANYOLAS

Fábrica de Xacolata

DE

Dolores Torras

BANYOLAS

BARBERIA

DE

Jaume Geli Verdaguer

Carrer Major, 23 y Plaça de la Vila, 21
BANYOLAS

L'Unión

Compañía anónima de Segurs contra incendis
Fundada en 1828

La NEW-YORK

Compañía de Segurs sobre la vida
Fundada en 1865

L'Assicuratrice Italiana

Societat anónima de Segurs contra 'ls accidents y reassegurs
Representant a Banyolas: EUDALD GARCÍA

Granades y aparatos matafochs sistema **BIOSCA**

Unich representant y venedor en la Provincia
Jaume Casellas Constructor d'obras
Plassa del Dr. Rovira, 1. — BANYOLAS

¡MALALTS!

¿Voleu recuperar
aviat les torses per-
dudes y disposar d'
una naturalesa terrenya?

FEU US DEL

Bioferm

Socatarg

Indicat en la Tuberculosis, Raquitisme, Neurastenia, Anemia, Clorosis, Desgana, Convalescencies, Agotament per haver passat malalties greus ó per excessos de travalls moral ó corporal, etc., etc.

Es un medicament de gust agradable, recomanat de tots els metjes que 'l coneixen, pe que han comprobat que refá depressa y ab seguretat.

Únic y exclusiu preparador:

J. Gratacós Vallmajó, Apotecari.

Dipositari a Barcelona:

J. Vilado, Rambla de Catalunya, 36.

En venda a 3 ptes. en totes les farmacies.